

VAN PIRAMIDEN EN KAMELEN

Rustig? Vergeet het, ik dacht het al, die slapen hier niet, doch daar we moe zijn hebben we er niet te veel last van en vallen vlug in slaap (buiten een bonk in de kamer naast ons doch dit was Tinny die tegen de deur van de WC liep, niets speciaals dus). Maar dan, rond vijf uur (ja, ja u leest het goed) begint er daar iemand vanuit een hoge toren zijn gebedje op te zeggen, te zingen eigenlijk en dan nog met een micro, dit om ons te laten weten dat de zon opkomt, waarvoor onze dank. (De volgende dagen weten we dat we ons nog eens kunnen omdraaien en nog twee uurtjes voort kunnen slapen als we dit horen).

Ontbijt. Moeilijk om te kiezen uit dit alles, koffiekoeken, tien diverse soorten broodjes, fruit, groenten (warm/koud), vlees, kaas, eitjes, noem maar op, het is er. Ik denk dat het snoepertjes zijn, maar dit is geen probleem, we doen lekker mee.

Ons busje staat al klaar, eerst even melden aan de politie dat we weg zijn (Mohamed geeft hen de reisweg alsook de plaatsen die we bezoeken op, overal waar we komen melden we ons zodat men weet waar we ons bevinden, dit geeft wel een zeker gevoel van veiligheid aan de toeristen).

En wij weg, eerste halte Sakkara, waar we de trappenpiramide van Djoser gaan bezoeken. We verlaten Cairo en rijden langs kanalen, bomen met dadels (in diverse kleuren volgens hun rijpheid) en steeds die onafgewerkte huizen. Ik heb me laten vertellen dat dit een kwestie is van belastingen, men dient geen belasting te betalen op een onafgewerkt huis, zodoende.... Slimme gasten die Egyptenaren. Hoe verder je rijdt, krijg je het gevoel dat men zich verder en verder in het verleden verplaatst. De woestijn komt dichter samen met een niet aflatende zon.

We betreden het complex via een goed intact gebleven zuilengang en gaan ons naar de piramide. Prachtig. Een klein tempeltje ontsnapt niet aan ons oog, wij daarbinnen doch er staat geen beeld meer. Geen probleem, we zetten onze farao van dienst, de Jos, in de nis en vereeuwigen hem op foto. Plots enige opschudding, Tinny nam gewoon een foto van een Egyptenaar met een kameel (het kan ook andersom geweest zijn). Werd die kwaad zeg (de Egyptenaar). Mohamed komt tussenbeide en legt ons uit dat je een fooi moet geven als men een foto wil nemen van een Egyptenaar. Dat weten we weeral, een mens moet van iets leven hé.

En nu, op naar de piramiden, dat dachten we, doch eerst stoppen we even in een school waar men tapijten weeft. We mogen het zelf ook eens proberen. Tapijtenweefster van dienst is... ons Tinny natuurlijk. En ze kan er wat van, ze mag één draadje weven, het levert haar zelfs een prijs op, namelijk een zijden draad van ca 30cm lengte. Je kunt het nooit raden, maar boven die school is er toch een winkel zeker...waar ze tapijten verkopen in alle soorten afmetingen en kleuren. Men biedt ons thee aan, wat gebruikelijk is. (We zijn immers potentiële kopers). Later heb ik vernomen dat men één tapijt volledig uit elkaar heeft moeten nemen, er zat namelijk een foutje in, maar voor de rest weet ik van niets.

Eindelijk, mijn droom wordt waar. Eén ding wou ik in mijn leven zeker doen, namelijk voor een piramide staan. Nog even wachten, want we rijden eerst verder naar een

plateau vanwaar we een adembenemend uitzicht hebben op de drie piramiden. Hier moeten foto's getrokken worden. Tinny heeft iets met kamelen en Mohamed zorgt ervoor dat ook haar droom uitkomt, namelijk een ritje op een kameel. Naar het schijnt is dat beest na het ritje naar zijn vakbond gestapt en heeft brugpensioen aangevraagd, waarom? We weten het echt niet, het zal een mysterie blijven zoals vele dingen in Egypte.

Hier staan we dan, voor de piramide van Chefren. Indrukwekkend, groots, ik krijg een gevoel dat niet te omschrijven valt en word er stil van (wat niet al te vlug voorkomt). Sommigen zeggen dat het maar een hoop stenen zijn, doch de manier waarop dit gebouwd is, het aantal rotsblokken (meer dan twee miljoen!) zegt me dat dit meer is dan maar wat stenen. De piramiden bestaan al 4500 jaar, in onze streken slingerden ze nog van boom tot boom rond die tijd, dit moet je in gedachten houden bij het zien van deze bouwwerken. Nu we er toch zijn grijpen we de kans om eens binnen in de piramide te gaan. We dalen af in een gang waarvan de breedte en hoogte ca 1 meter zijn. De zijanten zijn glad, na ongeveer 80 meter dalen, komen we op een plaats waar we recht kunnen staan en de ingang zien van het graf van de koningin. Wij gaan een stukje hogerop en komen in de grafkamer van Chefren. Spijtig genoeg is hij niet thuis (hij zal geweten hebben dat we kwamen en zijn voorzorgen genomen hebben). We zien wel zijn granieten graftombe. We zijn een ervaring rijker, dat nemen ze ons niet meer af.

Voor de piramiden staat de grote sfinx, het bekendste monument in Egypte. Spijtig dat er een kwiet een schietschijf nodig had voor zijn kanonnen, zodat het gezicht beschadigd is.

We gaan eerst een stukje eten voordat we het Egyptische museum gaan bezoeken. Het restaurant is volledig in hout, we zitten buiten met naast ons een mooie tuin en bijhorend(e) waterval(letje). We krijgen een soort pannenkoek met van alles in (wat weet ik niet meer maar het smaakt). Daarna onze bol rijst met geroosterde kip en zelfs een vogeltje (gelukkig dat die mannen van Gaia er niet bij zijn). "Even uw aandacht" dit waren de woorden van mijn dochter Véronique, toen ze bericht kreeg van het thuisfront via SMS, "Ik ben geslaagd en mag naar het derde jaar". Proficiat. Die haar vakantie kan ook al niet meer kapot.

Het Egyptische museum is een hoofdstuk afzonderlijk. Wat ze daar allemaal hebben. Amaai. Prachtig. Veel tijd om alles te bezichtigen hebben we niet, daarom gaan we rechtstreeks naar de schatten van Toetanchamon. Schitterend, dit is genieten. Wat we vroeger enkel kenden via onze geschiedenisboeken staat hier voor ons te pronken. We lopen langs diverse zalen met sarcofagen, beelden van diverse grootte, rijkelijk versierd met goud en edelstenen. Mohamed laat ons de bekendste stukken zien en geeft ons nuttige informatie over dit alles.

Daarna eten? Neen, Mohamed heeft nog wat voor ons in petto. Het was onze bedoeling om wat geschenken te kopen in de soeks, doch Mohamed hield ons tegen. Hij kende toch wel wat winkels zeker! Eerst naar een plaats waar ze papyrussen verkopen. We krijgen een deskundige uitleg hoe deze gemaakt worden. Daarna kunnen we onze voorraad inslaan. Papyrussen van diverse maten, mooi versiert, met allerlei afbeeldingen. Op naar de volgende winkel. Wat ze daar allemaal hadden, vazen, juwelen, de meest uiteenlopende voorwerpen, alles verwijzend naar het oude Egypte. En nog was het niet gedaan, nu nog naar een winkel waar ze essence verkopen. Essence = benzine, een

tankstation, wat kunnen we daar nu gaan doen. Het was dus een parfumerie. We zetten ons neer en na het nuttigen van de gebruikelijke thee, mogen we ons reukorgaan laten werken. Het is wel eens tof om mee te maken. Zo, genoeg gekocht. Nu valt mijn euro, ik denk dat onze Mohamed wel overal zijn % zal opstrijken, maar het is hem gegund. Zo'n goede gids vindt men niet overal.

Men ziet ons nu niet van ver aankomen, men ruikt ons aankomen. Nog een stukje eten (Mohamed speelt het zelfs klaar om echte Belgische frieten op het menu te krijgen) en dan naar ons hotel. Is daar toch een bar zeker! Als goede Belgen moeten we die bezoeken anders is er iets mis met ons. Ze sluiten achter ons, het is genoeg geweest voor vandaag en we zoeken ons bedje op, want morgen wordt het wat anders.